

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 104.178 van 1 maart 2002  
in de zaken A. 87.492/XIV-7698  
A. 87.494/XIV-7699.**

In zake :           I. XXX,  
                      II. XXX,  
                      die woonplaats kiezen bij  
                      Advocaat P. BUYCK,  
                      kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,  
                      Lombardenvest 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 26 oktober 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 augustus 1999 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 26 oktober 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 augustus 1999 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gezien de gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 27 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. BUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

1.1. Overwegende dat in de zaak nummer G/A. 87.494/XIV-7699 de memorie van antwoord één maand te laat werd ingediend; dat overeenkomstig artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State deze laattijdige memorie ambtshalve uit de debatten moet worden geweerd;

1.2. Overwegende dat de echtgenoten XXX en XXX ieder in een afzonderlijk verzoekschrift om de vernietiging vragen van de beslissing waarbij wordt geweigerd hen als vluchteling te erkennen; dat de beslissing die ten aanzien van de vrouw wordt genomen, op de niet-erkenning van haar echtgenoot als vluchteling rust; dat het in het belang van een goede rechtsbedeling aangewezen is beide beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten;

2. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De echtgenoten XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, vragen op 16 oktober 1995 om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

2.2. Deze aanvragen worden op 19 december 1996 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met toepassing van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verworpen omdat geen gevolg was gegeven aan de vraag om inlichtingen die op 14 november 1996 naar de in België gekozen woonplaats was gestuurd.

2.3. Verzoekers tekenen tegen deze weigeringsbeslissingen op 6 januari 1997 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

2.4. Op 6 mei 1997 beslist de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen deze beroepen “die kennelijk ongegrond voorkomen” zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen.

2.5. De beroepen worden een eerste maal opgeroepen op de zitting van 12 juni 1997.

Op deze zitting worden verzoekers, bijgestaan door hun raadsman, gehoord.

Dezelfde dag beslist de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de behandeling van de beroepen te verwijzen naar een drieledige kamer omdat “ter zitting elementen werden aangebracht die verhinderen staande te houden dat de beroepen kennelijk ongegrond zijn”.

2.6. Op de zitting van 21 oktober 1997 wordt verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman, door een drieledige kamer gehoord. Verzoekster wordt op deze zitting door haar raadsman vertegenwoordigd. Y. S. B. wordt als getuige gehoord.

2.7. Op 23 augustus 1999 neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissingen waarbij de beroepen ontvankelijk, maar ongegrond worden verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling derhalve worden geweigerd.

De beslissing, waarbij het hoger beroep van XXX wordt verworpen is als volgt gemotiveerd :

“Overwegende dat appellant voorhoudt van XXX nationaliteit en van K. oorsprong te zijn; dat hij afkomstig is van de streek van D. en meer bepaald van L.; dat hij uit een rijke K. familie komt die in de streek bekend was omwille van haar economische steun aan de pro-K. politieke partijen, waaronder de K.; dat verscheidene leden van zijn familie ook daadwerkelijk waren aangesloten bij voormelde partij; dat hij in 1986 werd opgeroepen voor zijn legerdienst; dat hij evenwel na zes maanden deserteerde en terugkeerde naar D. waar hij onderdook en een valse naam aannam; dat hij logistieke steun verleende aan de K.; dat in oktober zijn dorp, L., plat gebombardeerd werd door de XXX overheden omdat het bekend stond als verzetshaard met grote aanhang voor de K.; dat ook het familiebedrijf, eigendom van zijn vader, volledig vernield werd en pogingen om het herop te starten de grond werden ingeboord door een nieuwe verwoesting in 1994; dat hij door de toenemende druk niet langer clandestien kon blijven leven en besliste het land te verlaten; dat hij in oktober 1995 in België aankwam en er asiel aanvraagde; Overwegende dat uit informatie bekomen op 12 juli 1999 van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Nederlandse Ministerie van Justitie blijkt dat appellant in Nederland gekend is onder de naam ‘K. C.’, geboren op 30 december 1964 te B.; dat hij op 22 juli 1993 een zakenvizum aanvraagde voor Nederland; dat hij er op 29 oktober 1993 en op 15 maart 1994 een vergunning tot verblijf aanvraagde omwille van arbeid als zelfstandige; dat deze aanvraag geweigerd werd op 3 augustus 1995 en hij hiertegen een administratief beroep indiende op 30 augustus 1995; dat hij op 15 december 1996 gehoord werd door een ambtelijke commissie; dat op 25 maart 1997 zijn administratief

beroep werd afgewezen; dat hij op 17 april 1997 een gerechtelijk beroep indiende tegen de afwijzing; dat de rechtbank het beroep op 13 januari 1998 gegrond verklaarde en de procedure tot het nemen van een nieuwe beslissing nog hangende is;

Overwegende dat appellant ten aanzien van de Belgische overheden steeds verklaard heeft op 13 oktober 1995 met een rechtstreekse vlucht van XXX naar België te zijn gekomen; dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat dit zijn eerste reis naar Europa was daar waar uit informatie van de Nederlandse overheden blijkt dat appellant reeds sedert 1993 in Nederland verbleef;

dat de Commissie vaststelt dat appellant gepoogd heeft de Belgische overheden te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen; dat gelet op deze vaststelling appellant niet opnieuw dient te worden opgeroepen (zie R. v. St., nr. 42.452, 26 maart 1993) ; dat appellants handelwijze verhindert geloof te hechten aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951;

Overwegende dat derhalve, in acht genomen wat voorafgaat, de getuigenis van Y. S. B. niet relevant meer is,”.

De beslissing, waarbij het beroep van XXX wordt afgewezen rust op volgende redengeving :

“Overwegende dat appellante blijkens een medisch(e) attest van 20 oktober 1997 van Dr. F. BOGMAN niet kan verschijnen wegens ziekte; dat haar advocaat ter zitting conclusies neerlegt stellende dat appellante haar asielaanvraag integraal steunt op de argumenten van haar echtgenoot die zij volledig overneemt; dat de advocaat voorts verzoekt alvorens verder recht te doen de getuige B. Y. S. te horen; dat voormelde gehoord werd als getuige tijdens de behandeling van het beroep van appellantes echtgenoot, XXX;

Overwegende dat appellante stelde samen met haar echtgenoot, XXX, in oktober 1995 in België te zijn aangekomen;

Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier evenals uit de ter zitting neergelegde conclusies van advocaat P. Buyck blijkt dat appellante haar asielaanvraag volledig verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot;

Overwegende dat bij beslissing van 23 augustus 1999 aan XXX de status van vluchteling werd geweigerd;

Overwegende dat derhalve in hoofde van appellante geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, kan worden in aanmerking genomen.”;

### 3. Over de gegrondheid van het beroep van XXX.

3.1. Overwegende dat in het vierde middel verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van de artikelen 57/18 en 57/19 van de voormelde wet van 15 december 1980, van de artikelen 13, 14 en 15 van het koninklijk besluit van 13 mei 1993, van het algemeen rechtsbeginsel van tegenspraak, meer bepaald het recht dat iedere rechtzoekende heeft op een contradictoir debat, van het algemeen rechtsbeginsel van het recht op verdediging en van artikel 6 van het EVRM, doordat de informatie bekomen op 12 juli 1999 bij het Nederlandse Ministerie van Justitie aan het rechtsplegingsdossier werd toegevoegd zonder dat hij of zijn raadsman daarvan kennis hebben kunnen nemen, terwijl deze stukken, gelet op het belang dat eraan wordt gehecht, het voorwerp dienden uit te maken van een contradictoir debat;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 6 van het EVRM geen toepassing vindt op de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dat wat het algemeen rechtsbeginsel van het recht op tegenspraak betreft verwezen wordt naar de bestreden beslissing, dat verzoeker zijn verblijf in een derde staat heeft verhuld en in dat verband valse verklaringen heeft afgelegd die de geloofwaardigheid van zijn relaas aantasten;

3.3. Overwegende dat, zo artikel 6.1 van het EVRM in deze niet toepasselijk is, de algemene beginselen van behoorlijke rechtspleging inhouden dat de partijen van alle aan de rechter voorgelegde stukken en gegevens kennis moeten kunnen nemen en dienaangaande de uitleg moeten kunnen verstrekken die zij nodig achten; dat blijkens het bundel van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen door de verwerende partij op 8 juli 1999 bij de Nederlandse autoriteiten bijkomende inlichtingen werden ingewonnen; dat met een brief van 12 juli 1999 door de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Nederlands Ministerie van Justitie de gewenste informatie werd verstrekt; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op grond van deze informatie uitspraak heeft gedaan zonder de vreemdeling opnieuw op te roepen, terwijl zij de debatten had moeten heropenen teneinde hem toe te laten zich omtrent de inhoud van de brief van 12 juli 1999 van het Nederlands Ministerie van Justitie te verweren; dat blijkens haar beslissing de beroepscommissie zulks niet nodig achtte “gelet op de vaststelling dat appellant gepoogd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen”; dat het zwaarwichtig karakter van de na sluiting der debatten verkregen inlichtingen de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er niet van ontslaat de rechten van de verdediging nauwgezet te eerbiedigen; dat ze de vreemdeling in staat moet stellen niet enkel de juistheid, doch ook het al dan niet dienstig en zwaarwichtig karakter van de ingekomen informatie contradictoir voor haar te betwisten; dat door zich te steunen op na de sluiting der debatten door de tegenpartij ingewonnen inlichtingen zonder verzoeker de kans te geven dienaangaande op nuttige wijze de uitleg te verstrekken die hem gepast voorkomt, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de rechten van de verdediging heeft miskend; dat het vierde middel gegrond is;

#### 4. Over de gegrondheid van het beroep van XXX.

4.1. Overwegende dat verzoekster zich aansluit bij de middelen die door haar echtgenoot worden aangevoerd;

4.2. Overwegende dat de ten opzichte van de vrouw genomen beslissing op de niet-erkenning van haar man als vluchteling rust; dat indien de ten aanzien van XXX genomen beslissing wordt vernietigd ook de ten aanzien van zijn echtgenote getroffen beslissing moet worden vernietigd,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De zaken nummers A. 87.492/XIV-7698 en 87.494/XIV-7699 worden gevoegd.

### **Artikel 2.**

Vernietigd wordt de beslissing van 23 augustus 1999 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX als vluchteling te erkennen.

### **Artikel 3.**

Vernietigd wordt de beslissing van 23 augustus 1999 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX als vluchteling te erkennen.

### **Artikel 4.**

Dit arrest zal in de registers van voormelde Commissie worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissingen.

### **Artikel 5.**

De zaken wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van deze Commissie.

### **Artikel 6.**

De kosten van de beroepen, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizend en twee, door :

de HH.

A. BEIRLAEN,  
M. MILOJKOWIC,

kamervoorzitter,  
toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**A. BEIRLAEN.**